

مشاوره تحصیلی هیوا

تخصصی ترین سایت مشاوره کشور

مشاوره تخصصی ثبت نام مدارس ، برنامه ریزی درسی و آمادگی
برای امتحانات مدارس

برای ورود به صفحه مشاوره مدارس کلیک کنید

برای ورود به صفحه نمونه سوالات امتحانی کلیک کنید

تماس با مشاور تحصیلی مدارس

۹۰۹۹۰۷۱۷۸۹

تماس از تلفن ثابت

«درس دهم»

سبک‌شناسی دوره معاصر و انقلاب اسلامی

سؤال نخست:

زبان و واژگان شعری در قصاید دوره انقلاب به سبک خراسانی نزدیک است. / واژگان متناسب با دین، جبهه و جنگ، شهادت، ایثار و وطن دوستی در شعر و نثر این دوره بیشتر می‌شود. / باستان‌گرایی و علاقه به واژه‌های کهن و آشنایی‌زدایی در زبان شعر این دوره دیده می‌شود.

سؤال دوم:

به‌دلیل ضرورت‌های سیاسی و اجتماعی (بروز انقلاب اسلامی و جنگ ایران و عراق) روح حماسه و عرفان در شعر این دوره بسیار آشکار است. در حماسه، به‌دلیل رخداد‌های سیاسی آن دوره، بعد زمینی بر بعد اساطیری حماسه غلبه دارد و در عرفان نیز بعد آسمانی به‌دلیل رواج ارزش‌های اسلامی و معنوی غلبه می‌کند. نتیجه تلفیق این دو بینش را در قالب جدیدی از شعر انقلاب به‌عنوان غزل حماسی (غزل-حماسه) می‌توان دید.

سؤال سوم:

زبان داستان‌ها، به‌ویژه در زمان جنگ، بیشتر عامیانه است. / ساده‌نویسی در نثر رواج دارد. / واژه‌های مربوط به فرهنگ ایثار، جنگ، شهادت، مبارزه و مقاومت به نثر راه پیدا می‌کند. (مانند شعر)

سؤال چهارم:

الف)

قلمروی ژپائی: از ویژگی‌های زبانی شعر دوره انقلاب در این شعر می‌توان به ترکیب‌سازی‌های شاعر اشاره کرد: معنی دریا شدن، جرأت فردا شدن، برزخ کبود، اجازه زیبا شدن، خاک بی‌بهار، عمیق زمین و ... این ویژگی نتیجه روی آوردن شعرا به مفاهیم انتزاعی، معنوی، عرفانی و ارزشی‌ست. بیشتر واژگان به‌کاررفته در این شعر فارسی است. از جمله واژگان عربی در آن می‌توان به معنی، جرأت، اجازه، عمیق و میل اشاره کرد. شاعر کمتر تمایل به بهره‌گیری از واژگان مرکب یا جملات طولانی دارد که این نکته سادگی و شفافیت بیان او را نشان می‌دهد. در شعر، برخی واژگان وندی نیز وجود دارد؛ از جمله سوخته، بی‌بهار و زمینه.

قلمروی ادبی: در قلمروی ادبی، شاعر با جان‌دارپنداری در عناصر طبیعی (که از ویژگی‌های بارز شعر سلمان هراتی و ناشی از عرفان طبیعت‌گرایانه اوست)، تصویرسازی کرده‌است. استعاره مکنیه در واژگان شب (که جرأت ندارد و فردا نمی‌شود)، علف (که اجازه زیبا شدن ندارد)، بهار (که شانه دارد و در عمیق زمین گم است)؛ استعاره مصرحه در واژه رود (گروه‌های مختلف مردم)، دریا شدن (کنایه از اتحاد مردم) و برزخ کبود استعاره مصرحه از دوران ستم‌شاهی، برخی از بارزترین تصاویر به‌کاررفته در این شعرند.

قلمروی فکری: شعر اشاره به ستم و خفقانی می‌کند که جامعه پیش از انقلاب اسلامی را فرا گرفته‌بود و به مردم فرصت ابراز وجود و عقیده نمی‌داد. شعر به‌دلیل ارزشی بودن، سرشار از مفاهیمی انتزاعی، از جمله ترس، استبداد، ستم و میل به شکوفایی‌ست. همچنین، طرح اسوه‌های انقلابی (امام خمینی ره) را در زبانی نمادین می‌توان در این شعر دید. مخاطب «تو» در بیت نخست، امام خمینی است.

(ب)

پی	شَز	تُ	ءَا (أ)	ب	مَع	نِی	یِ	دَر	یا	شُ	دَن	نَ	داشت
شَب	مَاح	دِ	بو	دُ	جُر	ءَ	تِ	فَر	دا	شُ	دَن	نَ	داشت
—	—	U	—	U	—	U	U	—	—	U	—	U	—
مستفعلن				مفاعیلُ				مستفعلن				فعل	

۱. اختیار زبانی حذف همزه در هجای دوم مصراع نخست

۲. اختیار وزنی تبدیل یک هجای کشیده به یک هجای بلند در هجاهای پایانی هر دو مصراع

۳. اختیار زبانی کوتاه تلفظ کردن مصوت بلند «ی» در هجای هفتم مصراع نخست

! پایه‌های آوایی شعر به صورت «مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن» نیز قابل جداسازی است.

سؤال پنجم:

این نثر از نمونه‌های شرح حال نویسی ادبیات معاصر است؛ می‌توان آن را دارای نوعی سبک فردی، که از ویژگی‌های رایج نثر معاصر است، یعنی نام نویسنده‌اش (زرین کوب) نامید. جملات آن کوتاه، صریح، توصیفی و عینی است. (به توصیف ساده‌زیستی مولانا پرداخته‌است) لحنی صمیمی، اما جدی دارد. زبان آن فاخر و از عبارات عامیانه دور است، اما مصنوع یا فنی نیست، زیرا سجع‌پردازی و تمایل به بهره‌گیری از واژگان دشوار و هماهنگ، عبارات عربی و ... در آن دیده نمی‌شود.

